

Overdenking over 1 Samuël 17

David, Goliat en Saul - hoe groot is uw God?

(n.a.v. 1 Samuël 17: 37)

1^e lied: God is Koning sticht zijn heerschappij – Psalm 99 : 1, 3 en 4 (LvdK)

**God is Koning, Hij / sticht zijn heerschappij. / Volken, hoort zijn stem.
Buigt u, beeft voor Hem, / die met macht gekroond / op de cherubs troont.
Aarde, word bewogen, / beef voor zijn vermogen.**

**Niet op bruut geweld / hebt G' uw macht gesteld. / Gij o Koning, zegt:
Ik bemin het recht. / Onder uw beleid / heerst gerechtigheid;
uw verbond heeft leven / aan uw volk gegeven.**

**Maakt Hem altezaam / groot, verheft zijn naam. / Buigt u voor Hem neer,
knielt voor Israels Heer. / Aan zijn voeten reik / Hem uw huldeblijk.
Heilig, hoog in ere / is de Heer der heren.**

Bijbel: 1 Samuël 17 (gedeelten samengevat, BGT) - *David en Goliat*

¹⁻¹¹ De Filistijnen wilden een oorlog beginnen tegen Israël. Uit hun kamp kwam **Goliat** naar voren, een sterke soldaat van bijna 3 meter lang. Hij had een bronzen helm met een harnas, bronzen beenplaten en een zwaard. Goliat riep naar de Israëlieten: 'Ik ben een Filistijn, niemand is de baas over mij. Maar jullie zijn slaven van Saul. Kies één van jullie soldaten uit en laat hem naar mij toe komen. Als hij mij verslaat, zullen wij jullie slaven worden. Maar als ik hem versla, zullen jullie onze slaven worden.' Elke ochtend en elke avond deed Goliat dat, veertig dagen lang. Saul en alle Israëlieten waren doodsbang.

¹⁷⁻³⁰ Op een dag moest David van zijn vader naar het legerkamp om te informeren hoe het met Davids drie oudste zonen ging. David hoorde wat Goliat schreeuwde. De soldaten van Israël werden bang en vluchtten weg: 'Die man wil maar één ding: Israël vernederen!' David was kwaad op Goliat die durfde beweren dat het leger van de levende God niets waard was. Zijn broers reageerden boos op zijn aanwezigheid: 'Moet jij niet op vaders schapjes passen? Je komt alleen maar om naar een gevecht te kijken'.

³¹⁻⁴⁰ De soldaten brachten David bij Saul. David zei: 'U moet niet bang zijn voor die Filistijn. Ik zal tegen hem vechten.' Maar Saul zei: 'Dat kun jij niet. Jij bent nog maar een jongen en hij is een man.' Toen zei David: 'Ik heb als herder leeuwen en beren gedood.

De Heer heeft mij al vaak geholpen; Hij zal mij ook helpen als ik tegen die ongelovige Filistijn vecht die de levende God bespot. Toen zei Saul tegen David: 'Ga maar. De Heer zal je helpen. Gebruik mijn helm, harnas en zwaard'. Maar dat was David niet gewend. Hij pakte zijn stok, zocht 5 stenen voor zijn slinger en deed die in z'n tas en liep op ⁴¹⁻⁵¹ Goliat af. Die maakte David belachelijk: 'Ben ik soms een hond, dat je met een stok naar mij toe komt? Mijn goden zullen ervoor zorgen dat het slecht met je afloopt.' Maar David zei: '**Jij vertrouwt op je wapens. Maar ik vertrouw op de machtige Heer, de God die het leger van Israël helpt.** Jij roept dat die God niets waard is. Maar vandaag zal de Heer ervoor zorgen dat ik jou versla. Ik zal je hoofd afhakken. Dan zal de hele wereld weten dat Israël een God heeft en dat de Heer iemand zonder wapens kan laten winnen. Want de Heer beslist wie de strijd zal winnen, en Hij zal mij helpen.'

David rende naar hem toe, pakte een steen en slingerde die zo hard tegen Goliats hoofd, dat hij viel. Zo won hij met een slingerwapen en een steen. David doodde Goliat en hakte zijn hoofd met Goliats eigen zwaard af. De Filistijnen sloegen toen op de vlucht.

Overdenking: David, Goliat en Saul – hoe groot is uw God? (n.a.v. 1 Samuël 17: 37)

Het verhaal van David en Goliat is weer concreet door de inval van Rusland in Oekraïne. Iedereen dacht, dat Oekraïne zou verliezen, maar dit kleinere land blijft verrassend overeind. Het slaat zelfs terug; niet - als David - met stenen, maar met Westers wapentuig. Velen hopen dat de Russische reus Goliat geveld zal worden door de Oekraïense David.

Hoe vaak is 't niet andersom: de grootste en sterkste wint 't van de kleine en zwakkere? Zo werd Nederland in 1940 onder de voet gelopen door het grote buurland Duitsland.

Ondertussen kunnen we ons de angst van Saul en zijn soldaten best voorstellen. Stak Saul al boven de mensen uit, Goliat is met zijn 3 meter nog groter én gevaarlijker. Bij dreiging kun je drie dingen doen: vluchten, bevriezen of vechten.

Vechten durven de Israëlieten niet, doodsbang als ze zijn (**v. 11**).

Vluchten doen ze, als Goliat schreeuwt en beledigt (**v. 25**).

Ze **bevriezen** wanneer de machtige Goliat Saul en zijn machteloze leger uitdaagt en vernedert.

De afloop van dit verhaal is bekend: David wint van Goliat. Niet met hulp van Sauls harnas, maar met één steen uit zijn slinger.

Dit verhaal bepaalt ons bij een werkelijkheid uit het vorig hoofdstuk (**1 Sam. 16:7**). God zei: *“De mens ziet aan wat voor ogen is, maar Ik ken het hart”*. In dit hoofdstuk gaat 't óók daarover. Zie je wat voor ogen is? Of kijk je verder? Kijk je je alleen naar een onoverwinnelijke reus? Of houd je iets anders voor ogen? Denk je ook aan God?

Onze tijd kent bedreigingen als Goliats, die je bang kunnen maken. Denk aan ziekte en aftakeling, die je leven binnendringen en waar artsen niets meer aan kunnen doen. Of angst voor de toekomst: klimaatcrisis, energiecrisis, stikstofcrisis, huizen crisis, enz. En is 't ook niet een crisis, dat Nederland steeds onkerkelijker? Wat blijft er van het geloof over? Wat kun je je bang voelen, als je bestaan op zoveel vlakken bedreigd wordt. Kun je **Psalm 99** nog zingen: *God is Koning, Hij sticht zijn heerschappij?*

Ieder heeft zo z'n eigen Goliats: depressie, eenzaamheid, enz. Hoe ga je daarmee om? De boodschap is *niet*: "Verlamd staan of vluchten helpt niet. Ga maar het gevecht aan!" **Dit verhaalt leert ons omhoog te kijken. Kijk hoger, denk verder!** Leer te geloven en te leven met God, ook als angst je klem zet. **God is groter dan je nood!**

Dat zien we bij David en Saul. God leidt 't zo, dat David via zijn vader bij Saul en zijn leger komt, waarin ook zijn drie oudste broers dienen.

Saul wil David niet inzetten, want die vindt hij te jong en onervaren (v. 33).

David's broers willen hem ook niet. Ze reageren geïrriteerd en jaloers op zijn vragen: *"Probeert dat brutale joch, die ooit koning zal worden, nu al de baas te spelen?"*

Opnieuw laat David zien wat bij Saul en zijn broers ontbrak: rekening houden met GóD.

Terwijl de soldaten en Saul denken: Goliat spot met óns, brengt David GóD ter sprake.

"Wie is die onbesneden Filistijn wel, dat hij het leger van de levende God niets waard acht?" (v. 26). Wij zijn toch het volk van de HERE, de God van Israël?! Die ongelovige Goliat spot met de GóD van het volk! Heeft God niet hulp beloofd als we Hem roepen?!

Hoe ánders kijkt David naar die reus, dan Saul met zijn soldaten!

Saul straalt geen geloof uit, dat God zal redden; David wel. Saul wil niet dat zijn lierspeler Goliat bestrijdt. Maar David zegt: *"Als herder heb ik leeuwen en beren verslagen; die onbesneden Filistijn zal 't net zo vergaan. God zal mij ook nu redden"* (v. 37).

In vertrouwen op God gaat hij de reus tegemoet, met slechts zijn slinger en wat stenen.

Hier zie je **Psalm 23: 4** in actie: *"Ik vrees geen gevaar, want U, HEER, bent bij mij"*.

Saul denkt: dit is niet haalbaar, maar wenst David flauwtjes Gods zegen toe.

Hoe kijken wij naar ónze Goliats? Hoe groot is úw en mijn God? Kijken ook wij alleen naar de omstandigheden, prognoses, kracht of grootte van wat er op ons afkomt?

Of rekenen we met God, die zijn macht "niet op bruut geweld heeft gesteld" en wiens verbond leven aan zijn volk wil geven" (**Psalm 99**)?

Laten we dat laatste vandaag vasthouden. Niet Poetin met zijn bruut geweld heeft 't voor het zeggen, niet Biden, of hoe staatshoofden of regeringsleiders ook heten.

Er is méér dan Europa tegen Rusland, méér dan links tegen rechts, rijken tegen armen, ouderen tegen jongeren, kerk tegen verwereldlijking. Heeft **Jezus** ons niet beloofd: *"Mij is gegeven alle macht. Ik zal met jullie zijn, tot de voltooiing van de wereld"* (**Matt. 28:20**)

Zo zien we in David de Grote "Man naar Gods hart" oprijzen: Jezus Christus.

Jezus ging vrijwillig het strijdperk in. Hij streed tegen de vijanden die ons in hun macht willen krijgen, tot slaaf maken en vernietigen: de reuzen van Zonde, Duivel en Dood.

Net als David keek Jezus niet naar de macht van de tegenstanders, maar naar God die Hem zou helpen. En Hij overwon! “Niet door brute macht”, maar dwars door de dood heen. Door zijn kruisdood is de Boze gevallen en verslagen. Jezus is overwinnaar!

En wie in Hem geloven, zullen “meer dan overwinnaars” zijn: “Als God vóór ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Niets - geen enkele reus - zal ons kunnen scheiden van Gods liefde, die Hij getoond heeft in Jezus Christus” (Romeinen 8: 31-39).

Hoe kun je dit Bijbelverhaal nu op jezelf toepassen? Iemand schreef:

‘Vertel God niet hoe groot je probleem is, maar vertel je probleem hoe groot GóD is!’

Mijn zonde, mijn ziekte, mijn verdriet, mijn eenzaamheid, mijn strijd, mijn angst, mijn schuldgevoel, mijn nood of wát ook... - bedenk dat **nooit iets te groot voor mijn God is!** De Goliats in ons leven dagen ons uit om het zónder God klaar te spelen. Dat zal alleen mislukken, als we woorden kennen van hoop en verwachting. Zoek uw kracht daarom in de Heer (Efeziërs 6:10), dan zullen we opgewassen zijn tegen de Goliats in ons leven. Amen

2^e lied: **Als g' in nood gezeten** - Gezang 7 (JdH)

Als g' in nood gezeten, geen uitkomst ziet,
wil dan nooit vergeten: God verlaat U niet.
Vrees toch geen nood, 's Heren trouw is groot,
en op 't nacht'lijk duister, volgt het **morgenrood**.
Schoon stormen woeden, ducht toch geen kwaad;
God zal u behoeden, uw toeverlaat.

God blijft voor u zorgen, goed is de Heer
en met elke morgen, keert Zijn goedheid weer.
Schoon g' in 't verdriet, nergens uitkomst ziet,
groter dan de Helper, is de nood toch niet.
Wat ons ontviele, Redder in nood,
red slechts onze ziele, uit zond' en dood.

*Klaas van Hoek
serie: David-3*

WK_2022-10-03/RB_2022-10-09